

Cílem diplomové práce je přiblížení koncepce daně z finančních transakcí s jejími historickými kořeny. Hlavní náplň práce spočívá především v deskripci daně z finančních transakcí v rámci zamýšlené posílené spolupráce některých členských států Evropské unie a hodnocení předpokládaných dopadů jejího zavedení.

První kapitola podrobněji přibližuje vývoj na mezinárodním poli, který v reakci na finanční krizi zvedl zájem o různé možnosti zdanění finančního sektoru. Ve stručnosti shrnuje varianty, které byly uvažovány, a dále se detailněji zabývá cestou, kterou se vydala Evropská unie, tedy daní z finančních transakcí.

Druhá kapitola práce zkoumá aspekty posílené spolupráce a její specifika oproti celounijní úpravě. Kapitulu pak uzavírá judikát Soudního dvora Evropské unie, který rozhodoval o žalobě Velké Británie zpochybňující soulad rozhodnutí Rady o povolení posílené spolupráce s právem a principy fungování Evropské unie.

Hlavní prvky daně jsou analyzovány ve třetí a čtvrté kapitole v návaznosti na hlavní směrnice, o které se opírají. Tyto dvě kapitoly, které mají spíše technický charakter, vytvářejí předpoklad pro analýzu důsledků a dopadů daně, která je náplní páté kapitoly.

Poslední kapitola uvádí vývoj zavádění společného systému zdanění, který se značně odchýlil od původních plánů. Namísto původně plánovaného zavedení daně od počátku roku 2014, podepsalo států Evropské unie v lednu 2015 společné prohlášení stanovící závazek zavést daň od roku 2016. Tento plán bude možné jen stěží naplnit, neboť necelého tři čtvrtě roku před stanoveným termínem se státy ještě nedohodly ani na přesném vymezení finančních transakcí, které by se měly stát předmětem daně.